TARIMDA GÜNÜ KURTARMAK...
YARINA YATIRIM YAPMAK...

Çiftçilerin çok önemli sorunlarının olduğu bir gerçek.

Ancak bunlar, sadece bugünün değil şüphesiz, yıllardan beri bir sarmal olarak büyüyerek taşınan sorunlar...

...

Çiftçimizin girdi maliyetleri çok arttı ve bu artık çevrilmesi güç bir sorun hâline geldi...

Dünya piyasaları ile rekabet edebilmek için, sadece teşvik primi vermek yetmez, akılcı politikalarla girdileri azaltmak ve verimliliği arttırmak gerekir...

Bunu yapamazsak, tahıl ve buna bağlı hayvansal proteinde dünyanın en pahalı ülkesi hâline geleceğiz...

Bu ise hem ithalat baskısına neden olacak, hem de yetersiz ve kötü beslenen bir toplum hâline geleceğiz...

...

Peki, **neden tarımda maliyetler bu kadar yükseldi** ve rekabet gücümüzü kaybettik?

•Miras yasası olmadığı için on yıllardır **tarlalar küçüldü ve çok parçalı** hâle geldi. Türkiye'de bir çiftçi ailesi başına düşen arazi miktarı 55 dekar ve 4-5 parçalı. Bu da maliyeti önemli ölçüde yükseltiyor.

•Türkiye hidrolik misyonunun ancak % 35'ini tamamladı. Yani hâlâ **sulu tarımda istenen düzeyde değiliz.** AK Parti hükûmeti döneminde önemli mesafeler alınsa da çok ciddî eksiğimiz var. Sulu tarım kültürü, bilimsel ve yaygın hâle gelmediği için verimler istenen düzeyde olmuyor.

•Kaliteli tohumda çok gerilerdeyiz. Yine bu hükûmet döneminde sertifikalı tohumculukta önemli adımlar atıldı ancak yeterli değil. Kalitesiz tohum, verimi büyük ölçüde düşürüyor.

•Tarımsal ilaçların önemli bir kısmını ne yazık ki **ithal ediyoruz.** Bu da maliyete olumsuz katkı yapıyor. Bunların **kullanımı da bilimsel ve reel değil.** Tavsiyelere göre yapılan bir ilaçlama geleneğimiz var. Bunun önüne geçmek için ziraî mücadele ve tarımsal teknoloji yatırımı yapacaklara **sektörel teşvikler** getirilmeli. Aynı zamanda iyi bir eğitim planlaması yapılmalı.

•Gübre çok önemli bir girdi maliyeti. Gübre fabrikalarının hatalı-yanlış politikalarla özelleştirilmesi, sorunu daha da derinleştirdi. Örneğin Gemlik Gübre'nin özelleştirilmesi bu sorunlar dikkate alınarak değil, sadece para hesabı yapılarak gerçekleştirildi. Son gelen bilgiler, bu fabrikanın kapanacağı yönünde. İşçiler çıkartılacak ve serbest bölgenin yanındaki bu çok değerli arazi, yeni bir ranta dönüşecek. Yanlış özelleştirme politikaları, sektörün anlaşmalı bir kartel hâline gelmesine neden

oluyor. **Genellikle de çiftçinin ihtiyaç duyduğu dönemlerde gübre fiyatları tırmanıyor.** Bu sorun aşılmazsa, ilerleyen yıllarda daha da kronik ve içinden çıkılmaz bir hâl alacak. **Son 3 ayda gübreye % 40 zam geldi.** Enflasyonun tek haneli rakamlara düştüğüne çiftçiyi inandırmak mümkün değil.

•Çiftçinin **en büyük sorunu ise mazot.** Girdi maliyetlerini yükselten en önemli kalem bu. (Sayın Başbakan, geçtiğimiz günlerde, son 2.5 yıllık kaçak akaryakıtın Türkiye'ye maliyetinin 38 milyar dolar civarında olduğunu söyledi. Demek ki girdi maliyetinin bu en önemli kalemi ile ilgili, yapılması gereken önemli çalışmalar var.)

2006'da ÜFE'nin % 11.58 olmasına karşılık, tarımsal fiyat artışı % 2.53 oldu. Yani çiftçimiz, 2006'da reel olarak % 9 civarında fakirleşti. (Tarımsal girdilerdeki reel fiyat artışının ise ne olduğunu bilmiyoruz.)

Bu yıl, kuraklık sorunu ile karşı karşıyayız. Eğer bu durum verimliliğe etki ederse, mevcut sorunlar belli ki daha da derinleşecek.

...

Çiftçinin girdi maliyetlerindeki yükseklik ve ürün miktarındaki düşüklük, dünya piyasaları ile rekabet gücünü de kırıyor. Ürün planlaması da yeterli olmayınca, özellikle besicilik sektörü bundan büyük yara alıyor.

Türkiye'nin yıllık et tüketimi yaklaşık 1 milyon ton. Bunun % 80'ini, Türkiye'de üretiyoruz. % 20'si ise kısmen yasal, kısmen de yasal olmayan yollardan ülkemize giren hayvansal kaynaklardan karşılanıyor.

Besicilikte girdi maliyetlerinin yüksekliği nedeniyle, **dünyadaki en pahalı et Türkiye'de.**

Son zamanlardaki girdi maliyetlerindeki aşırı artış ve plansızlık, sektörü oldukça hırpaladı. **Son 4 ayda** 30 YKR olan arpa fiyatı, 47.5 YKR'a **(yaklaşık % 60 zam)** ulaştı. Bu farktan yararlanan ne yazık ki üretici değil, aradaki vurguncular.

Besicilikte arpa, fennî yemin önemli bir kalemi, yani yem fiyatlarına çok büyük etkisi var. Bugün bu fiyatlarla üretilen 50 kilogramlık bir çuval yemin fiyatı 25 YTL, yani yemin kilosu 50 YKR. Et fiyatlarının bugünkü düzeylerinin rantabl olabilmesi için yem fiyatının 40 YKR olması gerekiyor (hâlen et fiyatı 8.3 YTL/kg). Bu koşullar altında besicinin zarar etmemesi için ya yem fiyatlarında indirim olması, ya da et fiyatlarına zam yapılması gerekiyor. Et fiyatlarına yapılacak zam, tüketimi azaltacağı için bunun da çözüm olmayacağı açık.

Dengenin besici aleyhine değişmesi, başka sorunları da beraberinde getiriyor. Besiciler net ağırlığı ancak 270 kilogram olduğunda ticarî değeri olan danaları 200 kilogramlık iken kesmeye ve satmaya başladılar.

İşte bu hatalı politikalar ve plansızlıklar nedeni ile dünyada tonu 2.100 Euro olan et ülkemizde 4.600 Euro'ya mal oluyor.

Birbirine zincirleme bağlı olan tarım ve hayvancılık sektörünün her kademesi ayrı ayrı ele alınmalı ve gerçekçi, uzun vadeli politikalar üretilmeli.

Aksi hâlde, hem üretici, hem de tüketici mağdur olacak.

Kazanan yine dış güçler ve aradaki rant çevreleri olacak...

...

Seçim propagandası için köylere gidecek adaylara ciddî bir önerim olacak.

Sakın köylüye verilen teşvik primlerinden, desteklerden, kredilerden söz etmesinler.

Çiftçinin bunlarla avunacak ve bunlara kanacak hâli yok.

Samimî olarak sorunlara değinsinler ve gerçekçi çözüm önerilerini ortaya koysunlar.

Aksi hâlde beklemedikleri tepkiyle karşılaşabilirler...

Benden söylemesi...

Aydın Mercek Gazetesi 30.05.2007